

Nieuwsbrief mei 2016 Jaargang 14 - nr.146

Verjaardagen in mei:

09-06: Thea Seidel
12-06: Dineke van der Ploeg
13-06: Jan van der Heide
18-06: Anneke Klink
19-06: Jantje ten Napel
22-06: Hanneke de Vos
26-06: Fré Vos

Nieuws van de PV

We zijn druk geweest met bezoeken bij collega's. We zijn bij Germa en Jan Lageweg geweest om een mooie fruitmand langs te brengen. Douwe en Anneke hebben we verrast met een dinerbon, want zij waren in mei 50 jaar getrouwd. Nogmaals van harte gefeliciteerd! En we zijn bij Roelof op bezoek geweest met een bloemetje.

BBQ

Wanneer: zaterdag 9 juli 2016
Tijd: vanaf 18.00 uur
Locatie: Venekoterweg 42 in Oosterwolde

Opgeven kan via de opgavelijst voor 5 juli 2016 of via Anita (a.werkman@taxikort.nl).

De opgavelijst hangt in de kantine in Oosterwolde.

Stoel meenemen!
Vegetarisch of een dieet graag doorgeven!

Ab – Anita - Jelle

18-6-2016

Er zijn al zoveel anderen.

*Maar ik wou juist dat ik jou was
Gewoon een dag niet mezelf was
Dat ik alles was wat jij was
En jij was dan wie ik was
Ik niet zo gesloten maar gastvrij was
Ik niet het kind maar de voogdij was
Ik niet zo stoer maar een zacht ei was
Ik niet de plank maar juist de strijk was*

Afgelopen week reed ik terug van een afspraak en werd ik in de auto getrakteerd op dit nummer. Dit soort traktaties neem ik dankbaar aan en dat betekent gezellig meebrullen over het asfalt.

De eerste 2 regels waren waarschijnlijk al voldoende geweest. Maar om de kans op herkenning zekerheid te laten benaderen, heb ik er maar een paar meer van gemaakt. De tekst is van Remco Veldhuis en Richard Kemper. Een Nederlands cabaret- en zangduo dat met dit nummer debuteerde in 2003. Het was in dat jaar het meest gedraaide Nederlandstalige nummer en werd zelfs verkozen tot het beste nummer in onze moerstaal aller tijden. Dat zijn veelzeggende gegevens. Aller tijden nota bene! Hoe zou dat toch kunnen? Met alle respect, maar de zangkwaliteiten van de heren kunnen het niet zijn. Die zijn best aardig, maar het beste? Met een beetje oefening kom ik langszij. Is het dan de kracht van het duet? De goed in het gehoor liggende en dragende melodie? Of is het de tekst, de inhoud? De inhoud waar we ons wellicht zo vaak in herkennen. In verliezen ook. Onvrede over onszelf en de daaruit voortvloeiende diskwalificatie van onze eigen kwaliteiten. Met een diepste wens om over andere kwaliteiten te beschikken. De kwaliteiten van iemand anders te hebben. Of zelfs helemaal iemand anders te willen zijn. Daar gaat dit liedje over.

Vorige zaterdag was Hendrika weer naar een rommelmarkt geweest. Ik zeg 'weer', want het is een van haar favoriete verdrijven van haar weekendtijd. Ik ben daar zelf iets minder gelukkig mee. Niet dat ik iets tegen rommelmarkten heb. Integendeel. In het kader van de duurzaamheidsgedachte is het zeer verantwoord. Het gaat hier niet om recycling van de grondstoffen, maar om hergebruik van het totale product nota bene. Het punt is, in mijn beleving beschikken wij al over ruim voldoende rommel. En aan de toon van deze bevinding proeven jullie wellicht dat deze hoeveelheid rommel voor mij wel iets minder mag. Of ook wel een paar ietsjes. Als ze nu regelmatig met een karretje huisraad richting rommelmarkt zou gaan. Of, nog beter, een paar containers, zou mijn enthousiasme voor rommelmarkten waarschijnlijk fors groeien. De praktijk is echter dat de 'rommelstroom' zich altijd de andere kant op beweegt. Van de rommelmarkt richting Boerestreek. En over die praktijk ben ik minder enthousiast.

Maar die zaterdag was het anders. Het was anders, omdat ze thuis kwam met een meesterwerkje. Voor 50 eurocent had ze geïnvesteerd in een kinderboek van Tjibbe Veldkamp. Het verhaal voor kleine mensen draagt de titel 'Een ober van niks'. Het vertelt het verhaal van een ober die zich voor zijn restaurant inzet met hart en ziel, maar totaal miskleunt. Hij struikelt, glijdt uit en laat alles vallen. Spaghetti in het haar, gehaktballen op schoot en cola in de oren. Mensen hebben eten overal behalve in hun bord. Een paar dagen slechts zijn nodig om te zorgen dat er geen klant meer komt. En de ober? Niet alleen alle klanten is hij kwijt, maar ook de kluts. Totaal gedesilluseerd.

Totdat hij een meisje tegenkomt. Een meisje dat z'n verhaal hoort en een idee heeft. Ze weet hem ertoe te bewegen het restaurant opnieuw te openen. Samen maken ze alles weer in orde. En 's avonds zitten ze helemaal vol. De ober doet z'n werk net als anders. Hij werkt zich een slag in het rond. Alleen dan ook letterlijk. Hij kan z'n onhandigheid maar niet de baas. Met borden vol eten knalt hij door de zaal. Handen en voeten zijn overal. Net als het eten. Een grote bende is het weer. En de mensen? Laaiend enthousiast zijn ze nu. Een fantastische avond hebben ze. Het wordt al licht als de laatste gasten vertrekken. Bedankjes en fooien zijn niet van de lucht.

Wat het verschil maakt is niet de ober of het meisje. Nee, dat is het bord. Het bord op de deur: *'Hedenavond grote voorstelling! Klungel de clown speelt de ober'*

De boodschap mag duidelijk zijn. Wees alsjeblieft jezelf met al je kwaliteiten die je absoluut hebt. Leef je uit en laat ze botvieren. Zet ze zo in dat ze tot hun recht komen. Dat jij tot je recht komt. In volle omvang.

Het boekje had Hendrika bedoelt als kadootje voor een van onze nichtjes. Maar deze hoogstaande literatuur wil ik zelf graag houden. Dit kinderverhaal is minstens zoveel voor grote mensen. In ieder geval voor deze grote jongen.

Gisteren kwamen Acda en De Munnik voorbij. Op de radio bedoel ik. 'Ik ben mezelf niet of nooit geweest'. Ook een mooi lied. Ook deze heren begrijpen het echter niet helemaal. Of juist wel. Hebben ze het lied misschien geschreven naar aanleiding van het verhaal?

Ik ben in ieder geval blij dat ik ben bediend met het verhaal van de ober.

Maar ben ik nou die clown? Of ook een beetje die ober?

**MISSCHIEN
MOET JE JEZELF
EERST TEGENKOMEN

VOORDAT JE
HET KUNT ZIJN**

Postbus 1045
6801 BA Arnhem
www.loesje.nl

Loesje

Verder nog.

Hanneke. Inmiddels is Hanneke bij ons gestopt met haar centralistenwerk. Doordat ons werk een beetje is afgenomen, hebben we gemeend de bezetting op de centrale ook bij te moeten stellen. Voor Hanneke waren er daardoor wat minder uren, terwijl ze al niet veel uren had en juist graag iets meer wilde. Wij vinden het jammer dat ze weg is, maar hebben begrip voor haar besluit.

CAO controle. Een poosje geleden hebben we controle gehad van het Sociaal Fonds Taxi. Zij kwamen controleren of wij bij jullie beloning de CAO wel naleven. Twee heren hebben zich hier een dag lang uitgeleefd om onze verloning te controleren. Na die lange dag was hun bevinding dat we het keurig doen. Ze hebben geen enkele afwijking kunnen vinden. Voor de goede orde, ik heb het nog steeds over de be- en verloning. Ze waren zelfs helemaal verbaasd. Zo kwamen ze het eigenlijk nooit tegen. Helemaal opgetogen zijn ze weer vertrokken. En helemaal opgetogen waren ook wij. Het is natuurlijk altijd fijn om complimenten te krijgen en te horen dat je iets goed doet.

En toch is het eigenlijk opmerkelijk dat de heren hierover verbaasd waren. Zeker met de opmerking dat ze het zo eigenlijk nooit tegen komen. Dat zegt namelijk niet alleen iets over ons presteren, maar misschien nog wel meer over het presteren van de rest van de branche. Feitelijk doen we immers niets anders dan wat is afgesproken. Dat hoeft niet bijzonder te zijn. Dat wordt het wel als je daarin een uitzondering bent. Tja, een mooi bericht, maar ook een bericht met een andere kant.

Alliade. Voor het Alliade werk dat we nu weer doen worden we niet betaald per kilometer, maar per tijdseenheid, ofwel per uur of per minuut. Het is daarom van het grootste belang dat de tijd goed door jullie wordt geregistreerd. Op de rittenstaat, maar vooral ook via de BCT. Ik doe nu net alsof het alleen voor het Alliade vervoer van belang is dat de tijd goed wordt geregistreerd, maar dat is natuurlijk niet waar. Dat geldt voor alle vervoer dat we doen. Voor het Alliade vervoer is het extra belangrijk, omdat aan de hand hiervan de ritprijs wordt berekend. Het moment waarop jullie <start> en <stop> geven van de rit in de BCT is dan ook bepalend. Voor de zekerheid daarom nog even als volgt (en let daarbij vooral op wanneer je de rit stopt):

- <Start> rit *Wanneer de eerste passagier instapt*
- <Stop> rit *Wanneer je de laatste passagier hebt overgedragen aan de leiding en weer in de auto zit*

Voor de nieuwste en definitieve softwareversie van de BCT en vooral de bediening daarvan zullen we in september overigens nog een bijeenkomst organiseren.

Bellen naar centrale. Steeds meer wordt er weer vanuit de auto's gebeld naar ons algemene vaste taxinumnummer. Op drukke momenten geeft dat soms ongewenste en ook onnodige belasting van de centrale en vooral centralisten. Bovendien kan ons vaste nummer op drukke momenten ook door andere collega's op kantoor worden opgenomen. Deze collega's kunnen prima een nieuwe rit inboeken, maar doen geen planning en kunnen jullie als chauffeurs daardoor minder goed helpen.

Daarom het verzoek om voortaan (weer net als voorheen) naar de centrale te bellen via het mobiele nummer op de centrale. Jullie belasten dan niet ons vaste nummer en komen altijd uit bij de centralist die ook de planning doet.

Het mobiele nummer van de centrale is: **06-10253423**

Ritvolgorde BCT. Soms staan de ritten in jullie BCT niet in chronologische volgorde. Een rit op een later tijdstip kan dan dus boven een rit staan die eerder gedaan moet worden. Dit is niet alleen niet chronologisch, maar ook niet logisch en geeft extra kans op fouten. De oorzaak hiervan is een fout in de software en voor herstel hiervan zijn we afhankelijk van onze leverancier. Die heeft deze fout gecorrigeerd in de nieuwe software update die nu wordt getest en waarschijnlijk medio juli wordt uitgerold. Tot die tijd moeten we het hier helaas dus mee doen en vragen we jullie opletten hierin.

Uitbouw Cabman terminals. Vanaf 2008 maken wij nu gebruik van datacommunicatie. Tot nu toe deden we dat alleen met de auto's in het vraagafhankelijk vervoer en dan via een dataterminal met een groter scherm. Wij noemen dat de Cabman CS. De wetgeving verplicht nu voor alle taxi's een BCT en bij ons worden in verband daarmee gefaseerd alle terminals met een groot scherm uitgebouwd. Wij horen daarover regelmatig enig onbegrip. Voorstelbaar, want de 'oude' terminals hadden een kleurenscherm, waren veel groter en vooral door die 2 kenmerken veel gebruiksvriendelijker.

Waarom dan toch niet dat grotere scherm? Ik probeer het uit te leggen.

Om te beginnen is de BCT nu een verplicht registratiemiddel. Deze *moet* dus gewoon. In eerste instantie was het onze bedoeling om de bestaande terminals in de auto's te blijven gebruiken naast de nieuwe BCT's. De BCT voor registratie van rij- en rusttijden en de terminals voor de ritopdrachten. Daarvoor is het dan echter noodzakelijk dat deze 2 apparaten met elkaar communiceren. Dat zou ook goed mogelijk moeten zijn. In de praktijk echter blijkt dit niet zo goed te werken dan gedacht. Het is erg storingsgevoelig en blijkt op bepaalde punten ook helemaal niet naast elkaar te werken. Dit is een van de redenen geweest dat onze leverancier heeft besloten zich volledig te richten op de BCT's, de terminals niet meer te ondersteunen en deze ook niet meer nieuw te leveren. Het is dus een uitstervend apparaat. Vanwege dit alles hebben we bij nader inzien besloten de terminals vervroegd uit te bouwen en ook alleen verder te gaan met de BCT.

Waarom is dan een BCT niet vergelijkbaar met de terminal en wat gebruiksvriendelijker?

De BCT is vanuit onze overheid als verplichting ingevoerd. Vooral ook vanwege de daarmee gepaard gaande kosten was dit natuurlijk een zeer beladen onderwerp in onze branche. Deze gevoeligheid heeft men vanuit Den Haag zelfs verzacht door het verstrekken van een subsidie op de aanschaf van een BCT. Hoe dan ook, het nieuwe verplichte apparaat moest zo goedkoop mogelijk worden, zodat de netto investering voor bedrijven zo laag mogelijk zou zijn. Als ik jullie nu vertel dat een terminal weliswaar uitgebreider, groter, met een kleurenscherm en gebruiksvriendelijker is, maar ook 3x zo duur dan een BCT....

Om de kostprijs van het apparaat dus zo laag mogelijk te houden heeft men zich met name gericht op de verplichte functionaliteiten en minder op de extra's.

Ook wij vinden dat jammer, maar er is daarin helaas geen keuze.

Tot volgende maand.
Zelfde plaats. Zelfde tijd.
Ale

